

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.925/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 22 februari 2006 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot instelling van een steunregeling voor zaaizaden van de soorten *Linum usitatissimum* L. en *Triticum spelta* L.", heeft op 7 maart 2006 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

2. Het in het eerste lid van de aanhef vermelde samenwerkingsakkoord van 30 maart 2004 biedt geen rechtsgrond voor het ontworpen ministerieel besluit. Het wordt er ook niet door gewijzigd of opgeheven. De vermelding ervan is evenmin noodzakelijk voor een beter begrip van ontworpen regeling. Derhalve dient het eerste lid uit de aanhef te worden weggelaten.

Dezelfde opmerking geldt *mutatis mutandis* voor het vijftiende lid van de aanhef.

3. In het tweede lid van de aanhef wordt verwezen naar de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt. Die wet biedt echter geen rechtsgrond voor de ontworpen regeling, omdat nergens in deze wet sprake is van enige voorwaarde voor steunverlening. Het tweede lid dient dan ook uit de aanhef te worden weggelaten.

.../...

4. In verband met het in het dertiende lid van de aanhef vermelde koninklijk besluit van 19 december 2001, moet worden vastgesteld dat dit besluit werd opgeheven, vanaf het verkoopseizoen 2005-2006, bij het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden. Ook het dertiende lid dient derhalve uit de aanhef te worden weggelaten.

5. Het is gebruikelijk in het lid van de aanhef waarin naar het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, wordt verwezen, ook melding te maken van het nummer (39.925/3) van dat advies.

Artikel 3

6. In artikel 3, 2°, a) en b), wordt verwezen naar twee koninklijke besluiten van 2 mei 2001. Deze besluiten werden echter opgeheven bij respectievelijk het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 houdende de reglementering van de handel in en de keuring van zaaigranen en het besluit van de Vlaamse Regering van 3 oktober 2003 houdende reglementering van de handel in en de keuring van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen.

Deze bepalingen dienen op dit punt te worden geactualiseerd.

Artikel 15

7. Men schrappe de woorden "de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt en".

Artikel 17

8. Luidens dit artikel heeft het ontworpen besluit uitwerking met ingang van 1 juli 2005.

.../...

De gemachtigde ambtenaar verantwoorde deze retroactieve werking als volgt:

"Deze steunregeling treedt in werking vanaf het verkoopseizoen 2005/06, zijnde 1 juli 2005, overeenkomstig art 156, e) van Ver. 1782/2003 en art 1 van Ver. 2358/71"¹.

In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

In het licht van de zo-even in herinnering gebrachte beginselen volstaat de loutere verwijzing naar een Europese verordening op zich niet om de retroactiviteit van de ontworpen regeling te verantwoorden.

¹Bedoeld worden verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001, en verordening (EEG) nr. 2358/71 van de Raad van 26 oktober 1971 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector zaaizaad.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw G. SCHEPPERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT